

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของภาครัฐ

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของภาครัฐ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของภาครัฐ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การปราศรัยหรือการแสดงผลงานข่าวของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หัวหน้าส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐ

(๒) การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของภาครัฐที่เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างของรัฐตามกฎหมาย หรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของภาครัฐ” หมายความว่า การใช้จ่ายเงินแผ่นดินเพื่อโฆษณา หรือประชาสัมพันธ์โดยบานะ โครงการ หรือการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐบาล ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐ หรือองค์กรกลุ่มตามที่มีกฎหมายจัดตั้งทางวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ จดหมาย ไปรษณียบัตร สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อประชาสัมพันธ์อื่นใด ไม่ว่าจะดำเนินการเอง หรือมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการ

“ส่วนราชการ” หมายความว่า ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

“เงินแผ่นดิน” หมายความรวมถึง

(๑) เงินรายได้แผ่นดิน เงินกู้ เงินคงคลัง และเงินรายได้จากทรัพย์สินและสิทธิประโยชน์อื่น ที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐถือกรรมสิทธิ์หรือครอบครอง เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินโดยรวม

(๒) เงินรายได้จากการดำเนินงาน หรือจากทรัพย์สินและสิทธิประโยชน์อื่นที่หน่วยงานของรัฐ ถือกรรมสิทธิ์หรือครอบครองและใช้จ่ายตามที่กฎหมายบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะโดยไม่จำต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

การใช้จ่ายเงินแผ่นดินตาม (๑) โดยไม่ได้ตราเป็นพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม จะกระทำได้

การกำหนดให้เงินรายได้ได้ไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน จะกระทำได้ก็แต่โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายและการตรากฎหมายให้หน่วยงานของรัฐไม่ต้องนำเงินรายได้ส่งเป็นรายได้แผ่นดินตาม (๒) ต้องมีขอบเขตและกรอบวงเงินเท่าที่ไม่ส่งผลกระทบต่อการรักษาภาระค่าใช้จ่ายประจำปี แต่ต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพความคุ้มค่าของการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน และความจำเป็นในการใช้จ่ายเงินของหน่วยงานของรัฐ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับดูแลการโฆษณาประชาสัมพันธ์ภาครัฐ

มาตรา ๕ การดำเนินงานโฆษณาประชาสัมพันธ์ของภาครัฐที่ใช้จ่ายเงินแผ่นดินตามที่คณะกรรมการกำหนด ให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจมีหน้าที่จัดทำรายละเอียดแผนงาน โครงการ และงบประมาณ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของภาครัฐและการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณเพื่อดำเนินการโฆษณาประชาสัมพันธ์ดังกล่าว เสนอต่อกคณะกรรมการเพื่อพิจารณา ก่อนนำเสนอสำนักงบประมาณ

เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเห็นชอบตามวาระหนึ่งแล้ว ให้หน่วยงานดังกล่าวต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับแผนงบประมาณการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ผลการใช้จ่ายงบประมาณในทุกโครงการ ระหว่างและหลังการดำเนินงาน และเมื่อสิ้นสุดปีงบประมาณภายในสามสิบวัน ให้เปิดเผยต่อสาธารณะรวมถึงผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

ให้หน่วยงานตามวาระหนึ่ง ที่ได้รับงบประมาณแล้วต้องรายงานผลการใช้จ่ายเงินงบประมาณ ต่อกคณะกรรมการ เพื่อประเมินผลในไตรมาสที่สองและไตรมาสที่สี่

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปิดเผยแผนงบประมาณการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ผลการใช้จ่ายงบประมาณทุกโครงการระหว่างและหลังการดำเนินงาน และเมื่อสิ้นสุดปีงบประมาณภายในสามสิบวันให้ เปิดเผยต่อสาธารณะรวมถึงผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรา ๖ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของภาครัฐจะต้องเป็นไปโดยสุจริต โปร่งใส เป็นธรรม มีความคุ้มค่า เป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ และไม่นำไปใช้ในลักษณะที่เป็นการแทรกแซงหรือครอบงำ สื่อมวลชน ซึ่งอย่างน้อยต้อง

(๑) มีข้อความที่แสดงว่าดำเนินการโดยใช้จ่ายจากเงินแผ่นดินของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ (หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐผู้รับผิดชอบ

(๒) เป็นการโฆษณาประชาสัมพันธ์หรือรณรงค์เฉพาะเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของรัฐบาล ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ที่เกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ของประชาชน การคุ้มครองหรือรักษาความสงบเรียบร้อย ศิลธรรมอันดี หรือสุขภาพอนามัยของประชาชน ความคุ้มครองป้องกันภัย หรืออุปสรรคในการดำเนินการตามนโยบาย โครงการ หรือกิจกรรมต่าง ๆ การส่งเสริมภาพลักษณ์และค่านิยมที่ดี และการสร้างความเชื่อมั่นด้านต่าง ๆ ของประเทศ

(๓) ไม่มีข้อความหรือภาพหรือเสียงของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการการเมือง หรือเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง หรือจากอื่นให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบทางการเมือง

ความใน (๓) ไม่ใช้บังคับแก่การโฆษณาประชาสัมพันธ์หรือรณรงค์ส่งเสริมภาพลักษณ์และค่านิยมที่ดี และการสร้างความเชื่อมั่นด้านต่าง ๆ ของประเทศในสื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ หรือสื่ออื่นใด ในต่างประเทศ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการกำกับดูแลการโฆษณาประชาสัมพันธ์ภาครัฐประกอบด้วยผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ อธิบดีกรมบัญชีกลาง อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ และกรรมการอื่นอีกหกคนโดยสรุหาและแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นบุคคลผู้มีความรู้ ประสบการณ์ และเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้หรือความเชี่ยวชาญด้านการโฆษณา ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านสื่อสารมวลชน ด้านการวางแผนกลยุทธ์การใช้สื่อ ด้านธรรมาภิบาล และด้านคุ้มครองผู้บริโภค ด้านละหนึ่งคนเป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ และแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงบประมาณ ทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการ

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่งจำนวนเก้าคน ทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย

- (๑) ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน หรือผู้แทน
- (๒) เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือผู้แทน
- (๓) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือผู้แทน
- (๔) เลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือผู้แทน
- (๕) นายกสมาคมมีเดียเอเยนซี่และธุรกิจสื่อแห่งประเทศไทย
- (๖) นายกสมาคมโฆษณาแห่งประเทศไทย
- (๗) นายกสมาคมนักประชาสัมพันธ์แห่งประเทศไทย
- (๘) นายกสมาคมวิชาการนิเทศศาสตร์และสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย
- (๙) ประธานสหพันธ์องค์กรผู้บริโภค

ในกรณีที่ไม่มีกรรมการสรรหาครบตามที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ภายในเวลาสามสิบวันนับแต่เมื่อมีเหตุให้ทำการสรรหา ให้คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาที่เหลืออยู่ แต่ต้องไม่น้อยกว่าหกคน

กรรมการสรรหาไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ให้คณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหา และเลือกกรรมการสรรหาอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการกรรมการสรรหา

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหา ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสรรหากำหนด ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความโปร่งใสและความเป็นธรรมในการสรรหา

ให้สำนักงบประมาณทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหา

มาตรา ๙ ผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในด้านนั้น ๆ
- (๔) สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยความเป็นอิสระ เป็นกลาง และสุจริต
- (๕) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไป โดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปี ในวันที่ได้รับการเสนอชื่อ เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๗) ไม่เดยถูกใจล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพาะทุจริตต่อหน้าที่ หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๘) ไม่เดยถูกใจล่อออก ปลดออก หรือให้ออกจากงาน เพาะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติงาน

(๙) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราฯร่วมผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

มาตรา ๑๐ ในการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาคัดเลือก บุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๗ รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙ และยินยอม ให้เสนอชื่อเข้ารับเลือก จำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่จะได้รับแต่งตั้ง

ให้คณะกรรมการสรรหาแจ้งรายชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพร้อมหลักฐานแสดงคุณสมบัติและ การไม่มีลักษณะต้องห้ามตลอดจนความยินยอมของบุคคลดังกล่าวต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ

ให้นายกรัฐมนตรีประกาศรายชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑ ในขณะดำรงตำแหน่ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้อง

(๑) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เว้นแต่อาจารย์ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

(๒) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพระคริริการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพระคริริการเมือง

ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากนายกรัฐมนตรีเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ใดมีลักษณะต้องห้าม ตามวรรคหนึ่งต้องลาออกจากภารที่เป็นบุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ที่มีเหตุดังกล่าว ในกรณีที่ผู้นั้นมีเด ลากอกภัยในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และให้ดำเนินการ สรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่แทน

มาตรา ๑๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีภาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีและดำรงตำแหน่งได้ ภาระเดียว

มาตรา ๑๓ นักจากการพ้นจากตำแหน่งตามภาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกจาก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙

(๔) ต้องคำพิพากษาให้จำคุก แม้ดีนั้นจะยังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษ เว้นแต่ เป็นกรณีที่คดียังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษหรือ ความผิดฐานหมิ่นประมาท

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งแทน เว้นแต่ผู้นั้นมีภาระเหลืออยู่ ไม่ถึงเก้าสิบวัน และให้สำมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับภาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ซึ่งตนแทน

ในระหว่างดำเนินการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคสอง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ โดยให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๑๕ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๖ การวินิจฉัยซึ่งขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงซึ่งขาด

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาประเมินความเหมาะสมของแผนงาน โครงการ และงบประมาณการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของภาครัฐ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นใด แต่ไม่รวมเนื้อหาการโฆษณา

(๒) กำหนดนโยบาย ระเบียบและแนวทางปฏิบัติในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ภาครัฐ

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ภาครัฐ

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ห้ามรัฐให้เงิน หรือทรัพย์สิน หรือสิทธิประโยชน์อื่นใด เพื่ออุดหนุน กิจการสื่อมวลชนของเอกชน เว้นแต่อศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่กำหนด

(๕) กำหนดนโยบายในการติดตามและประเมินผลการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของภาครัฐ ทุกหน่วยงาน

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๑๘ ให้ประธานกรรมการและกรรมการตามมาตรา ๗ ได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่ กำหนดในพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๙ ให้สำนักงบประมาณมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการทั่วไปของสำนักงาน และให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ

(๒) ติดตามผลและจัดให้มีการประเมินผลการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานภาครัฐ

(๓) เก็บรวบรวมข้อมูลการโฆษณาประชาสัมพันธ์ภาครัฐของทุกหน่วยงาน

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย หรือตามที่พระราชนูญัตินี้ หรือกฎหมายอื่น กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

มาตรา ๒๐ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของภาครัฐต้องเป็นไปตามมาตรา ๕

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของภาครัฐที่จำเป็นต้องดำเนินการโดยฉุกเฉินหรือเร่งด่วน เพื่อป้องกันหรือแก้ไขภัยพิบัติสาธารณสุข เพื่อการรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรม อันดีของประชาชน เพื่อการสาธารณสุข หรือเพื่อการอันจำเป็นเร่งด่วนอื่นใด เมื่อได้โฆษณาประชาสัมพันธ์ภาครัฐ ดังกล่าวแล้วให้เสนอต่อกomite เพื่อตรวจสอบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของภาครัฐนั้นเป็นครั้งแรก ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๑ ให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นใด ของรัฐที่จัดให้มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของภาครัฐตามพระราชบัญญัตินี้ เปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้ ในรายงานประจำปีและในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานนั้นภายใต้สามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

- (๑) จำนวนเงินแผ่นดินที่ใช้จ่ายในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ในปีงบประมาณที่ผ่านมา
(๒) งบประมาณและการใช้จ่ายเงินงบประมาณเพื่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์ตาม (๑)

เป็นรายโครงการ

- (๓) สำเนาสัญญาจัดซื้อจ้างงานโฆษณาประชาสัมพันธ์
(๔) ผลวิเคราะห์ความคุ้มค่าในการใช้จ่ายเงินงบประมาณเพื่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์

มาตรา ๒๑ ทุกปีให้คณะกรรมการจัดทำรายงานผลการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้และความเห็นเกี่ยวกับความคุ้มค่าของการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของภาครัฐตามพระราชบัญญัตินี้เสนอต่อรัฐสภาเพื่อทราบด้วย

มาตรา ๒๒ ให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นใดของรัฐที่จัดให้มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของภาครัฐตามพระราชบัญญัตินี้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เปิดเผยข้อมูลตามมาตรา ๕ และมาตรา ๑๙ วรรคสอง ของการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของภาครัฐในปีงบประมาณที่พระราชบัญญัติใช้บังคับด้วย

มาตรา ๒๓ ผู้ได้เป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหรือลงทะเบียนการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือลงทะเบียนการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้โดยทุจริต ต้องระวางโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับการกระทำความผิดนั้น

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เกิดจากการล่วงประเวณีของผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการในเรื่องนั้น ผู้มีอำนาจหน้าที่นั้นต้องรับโทษเป็นสองเท่าของความผิดที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๔ ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี